

Sygn. akt VI Gz 239/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska (spr.)

Sędziowie SO Zbigniew Krepski, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. G.

przeciwko (...) sp. z o.o. w T.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 27 lipca 2017r., sygn. akt V GNc 2265/17

postanawia

oddalić zażalenie.

Zbigniew Krepski Małgorzata Bartczak – Sobierajska Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Toruniu przeciwko pozwanemu (...) sp. z o.o. z/s w T. powód G. G. wniósł o zabezpieczenie powództwa poprzez zajęcie środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym pozwanego w Banku (...) S.A. o nr (...) do kwoty 36.900,00 zł, a ponadto poprzez zajęcie wierzytelności przysługującej pozwanemu od (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w S. do kwoty (...)zł.

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia wskazując, że powód uprawdopodobnił roszczenie przedstawiając faktury oraz pozostałe załączone do pozwu dokumenty, jednakże nie uprawdopodobnił on interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia (sygn. akt V GNc(...), k.29). Zdaniem Sądu I instancji sam brak zapłaty dochodzonej pozwem należności, jak też podnoszona przez powoda okoliczność, iż pozwany posiada inne zobowiązania (co zostało poparte jedynie oświadczeniem powoda i S. G. załączonym do pozwu), nie świadczy jeszcze o trudnej sytuacji finansowej pozwanej spółki, która uniemożliwi lub znacznie utrudni wykonanie orzeczenia.

Powód złożył zażalenie, zaskarżając przedmiotowe postanowienie w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu powód zarzucił naruszenie art. 730¹ § 1 i § 2 k.p.c. poprzez uznanie, iż okoliczności wskazane przez powoda i załączone do pozwu dokumenty niedostatecznie uprawdopodobniają istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie zabezpieczenia zgodnie z treścią wniosku z dnia 5 czerwca 2017 r. oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł m.in., iż uprzednie unikanie przez pozwanego wykonania wymagalnych zobowiązań wskazuje na istnienie prawdopodobieństwa podejmowania przez niego działań utrudniających wykonanie orzeczenia. Podkreślił również, że jego twierdzenia zostały poparte oświadczeniem świadka S. G., według którego pozwany w toku wcześniejszej współpracy stron nie zapłacił za wykonane przez powoda usługi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub przez sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku (art. 730 § 2 k.p.c.). Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub znacznie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.).

Nie ulega wątpliwości, iż ustalenie Sądu I instancji co do tego, że powód na obecnym etapie postępowania uprawdopodobnił roszczenie przysługujące mu względem pozwanego jest prawidłowe, na co wskazują dokumenty przedłożone do pozwu oraz wydany w sprawie w dniu 27 lipca 2017 r. nakaz zapłaty (k. 30 akt sprawy).

Wbrew zarzutom skarżącego zasadnie także przyjął Sąd Rejonowy, iż nie została natomiast spełniona druga podstawa zabezpieczania w postaci interesu prawnego powoda w jego uzyskaniu. Interes prawny zachodzi, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Sposób uprawdopodobnienia tej przesłanki jest uzależniony od stanu faktycznego konkretnej sprawy, zawsze jednak muszą istnieć obiektywne podstawy do przypuszczenia, że realizacja roszczenia jest zagrożona. Nie jest wystarczające samo subiektywne przekonanie wierzyciela, że dłużnik będzie uchylał się od jego zaspokojenia. Niebezpieczeństwo to powinno być realne, a nie hipotetyczne. Zgodnie z poglądem utrwalonym w judykaturze, interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 730¹ k.p.c., określa się jako obiektywną w świetle obowiązujących przepisów, czyli wywołaną rzeczywistą koniecznością ochrony określonej sfery prawnej, potrzebę uzyskania orzeczenia sądowego odpowiedniej treści. W związku z tym, iż celem zabezpieczenia jest udzielenie tymczasowej ochrony prawnej podmiotom potrzebującym, interes prawny istnieje w przypadku, gdy zachodzi potrzeba zapewnienia uprawnionemu „należytą ochroną prawną”, zanim uzyska on ochronę definitywną (ostateczną), czyli zanim zostanie osiągnięty cel postępowania w sprawie, w związku z którym następuje udzielenie zabezpieczenia. Z kolei „należyta ochrona prawna” polega na usunięciu naruszenia albo zagrożenia naruszenia praw uprawnionego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17.01.2013 r., sygn. akt I ACz 81/13, Lex nr 1264419).

W przedmiotowej sprawie powód twierdzi, że zachodzą wątpliwości co do kondycji finansowej pozwanego, na co zdaniem powoda wskazuje uprzedni oraz obecny brak regulowania wymagalnych zobowiązań względem strony powodowej, jak również posiadanie przez pozwanego wymagalnych zobowiązań względem innych podmiotów.

Wiarygodność twierdzeń powoda co do stanu finansów pozwanego nie została potwierdzona żadnym miarodajnym dokumentem. Rację ma Sąd pierwszej instancji, że twierdzenia powoda oraz oświadczenie S. G. (pracownika powoda najprawdopodobniej powiązanego z powodem więzami rodzinnymi, a tym samym osobiście zainteresowanego wynikiem sprawy) nie przesądzają automatycznie o istnieniu interesu prawnego w rozumieniu art. 730¹ § 2 k.p.c. Wnioskodawca musi bowiem uprawdopodobnić, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Powód nie przedłożył żadnych innych dokumentów na okoliczność zalegania przez

pozwanego z płatnościami na rzecz innych kontrahentów, czy na okoliczność rozwiązywania umów z pozwaną spółką przez innych kontrahentów. Nie wykazał również okoliczności dotyczących aktualnej sytuacji majątkowej i zobowiązaniowej pozwanej spółki (jaki majątek, czy ma wielu niezaspokojonych wierzycieli, czy dokonuje czynności np. dotyczących wyzbywania się majątku, czy prowadzone są przeciwko niej inne postępowania rozpoznawcze lub egzekucyjne, etc.). Powołanie się w tym zakresie wyłącznie na brak terminowego regulowania wymagalnych zobowiązań wobec powoda nie jest natomiast wystarczające dla uznania, że powód wykazał interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Okoliczności te nie pozwalają bowiem z góry założyć, że nie będzie można wyegzekwować od pozwanego świadczenia.

Zważyć przy tym należy, iż zgodnie z aktualnymi wpisami w Krajowym Rejestrze Sądowym dla pozwanego, w rubryce dotyczącej zaległości nie ma żadnych adnotacji. Brak także wpisów o toczących się postępowaniach egzekucyjnych (k. 23-25v.).

Podkreślenia wymaga również to, że sam fakt uchylania się przez pozwanego od zapłaty należności na rzecz powoda nie oznacza, iż zachodzi ryzyko niezrealizowania roszczenia.

W konsekwencji, okoliczności wskazane przez powoda nie są wystarczające do dokonania zabezpieczenia, dlatego Sąd I instancji zasadnie oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

Mając na względzie wyżej przedstawione argumenty, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Zbigniew Krepski Małgorzata Bartczak – Sobierajska Joanna Rusińska

(...)

Z.

1. (...)

2. (...)

3. (...)

T. 12.12.2017 r.